

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 175

гр. В., 11.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Д.а

като разгледа докладваното от Светла В. Д.а Частно наказателно дело № 20223100200277 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.243, ал. 5 от НПК и е образувано по жалба от АЛБ. П. ИВ., в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетната ПР. М. М. срещу постановление на ВОП от 14.03.2022 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 120/2021 г. по описа на ОСЛО-ОП-В.. В жалбата се сочи, че атакуваното постановление е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че М.М. е починал на борда на м/к „Б.к.“ на 10.07.2021 г. Смъртта му е била предхождана от продължително боледуване, с висока температура, бил е отпаднал, имал е болки по цялото тяло и силно главоболие. Въпреки това обаче не е бил прегледан от лекар, не му е била осигурена адекватна лекарска помощ и не са му били осигурени медикаменти. Твърди се също така, че не е изследвана в пълнота и причината за смъртта на М.. Искането на жалбоподателката е да бъде отменено постановлението за прекратяване на наказателното производство.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Настоящото производство е иницирано по жалба на процесуално легитимиран субект – наследник на починалия М. чрез неговата майка и законен представител, представлявана от редовно упълномощен представител -адв.Д..

Жалбата първоначално е подадена по пощата до ВОС на 23.03.2022 г., видно от пощенското клеймо върху плика. Жалбоподателката е била уведомена за атакуваното постановление на 23.03.2022 г. С оглед разпоредбата на чл.243, ал.4 от НПК жалбата се явява подадена в срок.

При преценка на оплакванията, касаещи същността на направените фактически и правни изводи на прокурора в постановлението му за прекратяване на наказателното производство, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

ДП № 120/2021 г. по описа на ОСЛО-ОП-В. е започнало на 10.08.2021 г.

и водено за това, че на 10.07.2021 г. в залива „С.“, териториални води на Р И., на борда на м/к „Б.К.“, плаващ под либерийски флаг причинил смъртта на М.И.М. на ** г. поради незнание или немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност – корабоводене – представляваща източник на повишена опасност - престъпление по чл.123, ал.1 от НК.

В постановлението на ВОП за прекратяване на наказателното производство, което се атакува пред настоящата инстанция, е изразено становището на прокурора, че разследването е проведено пълно, обективно и всестранно, а правно значимите факти са установени по несъмнен начин. С оглед на тези съждения и наказателното производство е било прекратено. Целта на съдебния контрол по реда на чл.243, ал.4 и сл. от НПК е да се извърши проверка за правилността и законосъобразността на постановлението на прокурора, с което се поставя край на наказателното производство. В обхвата на тази проверка се включва и преценката дали разследването на досъдебната фаза е проведено обективно, всестранно и пълно, за да се спази принципът за разкриване на обективната истина. Когато разследването е в отклонение на тези изисквания съдът разполага с правомощието да отмени постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство и да му укаже какви доказателства следва да бъдат събрани и какви следствени действия да бъдат проведени. От друга страна, когато намери, че постановлението е правилно, обосновано и законосъобразно, то в правомощията на съда е да го потвърди.

В настоящия случай съдът намира, че разследването е извършено пълно и всестранно, като постановлението за прекратяване следва да бъде потвърдено.

Въз основа на събраните в хода на досъдебното производство доказателства е установено от фактическа страна следното:

На 19.03.2021 г. в Панама, М.И.М. се качил на борда на м/к „Б.к.“, заемайки длъжността трети помощник капитан. Екипажът на кораба, плаващ под либерийски флаг се състоял от украински моряци. На 20.06.2021 г. от Ю.А. към екипажа, на длъжност фитер, се присъединил свид.К.С.Д.

Двамата с М. се запознали, но поради естеството на работата им не контактували всеки ден.

По време на плаването се разболял боцмана, в следствие М. и други 4-5 членове на екипажа. Оплакванията били от висока телесна температура и отпадналост.

На борда на кораба нямало лекар, съответно никой не бил прегледан от медицински специалист.

Видно от доклада на капитана на кораба на 04.07.2021 г. М. се оплакал от силно главоболие, съпътствано с болки в тялото, летаргия и висока температура – 37,4 градуса, но нямал задух, болки в гърдите или обрив. Предвид състоянието му, М. бил освободен от дежурство и бил оставен да почива от 04.07.2021 г.

Около тази дата, при разговорите си по телефона с майка си – С.Д. И.,

М. споделял, че имал температура около **,5 градуса и го боляло тялото. Той разполагал с антибиотик, който бил изписван в РБългария за лечение на болни от Ковид – 19. Приемал от този антибиотик, но въпреки това симптомите продължавали.

При една от срещите си със свид.Д., М. му споделил че има висока температура – 39,8 - 39,9 градуса, при следващата, че била спаднала до 39,2 градуса, но видимо бил отпаднал и трудно изкачвал стълбите на кораба. От други моряци, Д. разбрал, че за болния М. грижи полага капитана на кораба, като му носи храна.

На 10.07.2021 г. около 16.00 ч. местно време М. съобщил по вътрешната корабна телефонна линия, че е приключил с храненето си. Около 23.00 ч, капитанът на кораба се опитал отново да се свърже с М. по телефона, но той не отговорил. Тогава капитанът и офицерите отишли до каютата на М. и го намерили нереагиращ, без пулс и дишане. Веднага започнали оказването на кардио пулмунарна първа помощ, но след 20-30 минути нямало промяна в състоянието на М.. Липсвало кръвообръщение и зениците му били разширени. След като потвърдили настъпилата смърт на М. тялото му било пренесено в хладилното отделение.

На 03.08.2021 г. на целия екипаж на кораба били извършени медицински прегледи от лекар в С., като всички били здрави.

На 03.08.2021 г. тялото на М. било свалено от кораба в С.. Бил извършен оглед на трупа, като не били установени „никакви признаци или симптоми, причиняващи травми или инфекция“. Не били установени отворени рани върху черепа и кожата, които да свидетелстват за травма. Тялото било балсамирано и транспортирано от Турските авиолинии до гр.В. през И.

От заключението на СМЕ за аутопсия на труп, назначена в хода на ДП, се установява, че при огледа и аутопсията на трупа на М. били установени:

1. Ишемичен мозъчен инсулт в дясната голямомозъчна половина, кръвоизлив под меките мозъчни обвивки предимно по конвекситета, оток на мозъка;
2. Дилатация на сърцевите камери с хипертрофия на стената на лявата, уголемена слезка;
3. Хистологични данни за пневмотични огнища в белите дробове;
4. Затлъстяване II-III степен;
5. Състояние след извършена балсамация;

Според вещите лица причината за смъртта на М. е ишемичен мозъчен инсулт и кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, довели до остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност, които са и непосредствен механизъм за настъпване на смъртта.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства, а именно от показанията на свидетелите, заключението на СМЕ и писмени материали – мед. документация. Събрани са множество и в достатъчен обем доказателства относно твърденията изложени в жалбата. Всички събрани доказателства са непротиворечиви и взаимно допълващи се и навеждат несъмнено на посочените по-горе фактически изводи, а именно, че

настъпилата смърт на М.М. няма връзка с поведението на някой от колегите му на м/к „Б.к.“, а се явява резултат на исхемичния мозъчен инсулт и кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, довели до остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност.

За съставомерността на деянието по чл.123, ал.1 от НК, от обективна страна е било необходимо кумулативното наличие на няколко предпоставки: определен деец да е упражнявал правно регламентирана дейност, тя да е представлявала източник на повишена опасност и не на последно място - да съществува пряка и непосредствена причинна връзка между действията и/или бездействията на извършителя и настъпилия обществено опасен резултат - в случая смъртта на М.. Отсъствието на който и да било от изброените елементи от обективния състав на престъплението води до невъзможност да бъде ангажирана нечия отговорност за причиняване на смърт поради професионална непредпазливост.

На първо място следва да се отбележи, че разпоредбата на чл.123, ал.1 от НК е бланкетна. Тя не съдържа конкретно правило за поведение, а съдържанието и следва да бъде запълнено с точно определени, конкретни по своето естество императивни правни норми, които очертават дължимото поведение на дееца и предвиждат за него задължение за действие, респ. за въздържане от такова.

В настоящото досъдебно производство прокурорът е приел, че не са били събрани доказателства за такова неправомерно поведение.

Този извод е правилен предвид заключението на експертите относно причината за смъртта на М. тъй като тя не е настъпила в резултат на начина на корабоводенето на кораба.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира изводите на прокурора, че не е осъществен състав на престъпление наказуемо по чл.123, ал.1 от НК или друго престъпление от общ характер за правилни и законосъобразни.

Изготвената в хода на ДП СМЕ е много подробна, обоснована и даваща в пълен обем отговори на поставените въпроси. Повторна СМЕ би била необходима, съгласно чл.153 от НПК, ако наличното заключение по СМЕ не е обосновано и възниква съмнение за неговата правилност, какъвто настоящият случай не е.

Нещо повече, преценката относно необходимостта от назначаването на експертиза е предоставена на органа на ДП в разпоредбата на чл.144, ал.1 от НПК когато за изясняване на някои обстоятелства по делото са необходими специални знания из областта на науката, изкуството или техниката. Законодателят в разпоредбата на т.1, ал.2 на чл.144 от НПК е предвидил, че експертизата е задължителна, когато съществува съмнение относно причината на смъртта. Ето защо съдът намира, че органът на ДП не е допуснал нарушение при назначаване на СМЕ, която да установи причината за смъртта на М.М., а напротив спазил е предписанията на закона.

Кредитирайки същото заключение прокурорът не е поставил в основата на изводите си опорочено експертно мнение. В жалбата, без да се навеждат

конкретни твърдения относно заинтересованост, предубеденост или некомпетентност, на практика се оспорва заключението СМЕ с твърдения, че не е посочено, че причина за смъртта на М. е Ковид -19, тъй като при 1,5 % от болните от Ковид -19 се развива исхемичен мозъчен инсулт в хода на инфекцията.

Съдът намира това оплакване за неоснователно, тъй като дори да е вярно наведеното твърдение, че М. е болдувал от Ковид – 19 преди смъртта си, то причината за настъпване на смъртта му е установена при аутопсията и това е исхемичен мозъчен инсулт и кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, довели до остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност и тя не би могла да се промени.

Поради изложените по-горе съображения Варненският окръжен съд намира, че атакуваното постановление на ВОП за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 120/2021 г. по описа на Окръжен следствен отдел при ОП В., следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано. Мотивиран от изложеното и съобразно с правомощията си по чл.243, ал.6, т.1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановлението на прокурор при Варненска окръжна прокуратура от ВОП от 14.03.2022 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 120/2021 г. по описа на ОСЛО-ОП-В., водено за престъпление по чл.123, ал.1 от НК.

Определението подлежи на въззивна проверка в 7-дневен срок от съобщаването му пред Апелативен съд, гр.В..

Копие от настоящото определение да се изпрати на страните.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____